

ONDERNEMEN Boerin Wendy belangrijke spil in familiebedrijf

Wagyu-fokker Klaas: 'Zonder haar is ons bedrijf kansloos'

Wendy (44) werd verliefd op Klaas (51) en kreeg Het Koeienhuis erbij. Op deze boerderij gaat melkvee hand in hand met het fokken van volbloed Wagyu runderen.

Ronneke van der Genugten
r.van.der.genugten@mediahuis.nl

Benningbroek ■ Boerinnen in Nederland zijn in opkomst. De tijd dat ze 'slechts' een helpende hand reikten aan de boer, is passé. Volgens Willemien Koning, voorzitter van Vrouw & Bedrijf Land- en Tuinbouworganisatie Nederland, is de vrouw het cement van het agrarisch gezinsbedrijf, multitasker en duizendpoot. Het zijn precies de woorden die Klaas Vlaar uitsprekt over zijn echtgenote.

„Zonder Wendy is ons bedrijf kansloos.”

Praktisch

„Een boerin is de spil van het bedrijf. Wendy zit overal tussenin. Ze runt het normale gezinsleven, ik maak me druk om het bedrijf. Wendy zorgt voor de balans, zij houdt de boel in evenwicht. Boeren zijn in het algemeen niet zo goed met cijfers en schrijven, ik ben praktisch ingesteld. Als ik iets op de computer moet doen, kan ik echt ontploffen. Al die wachtwoorden, het gaat nergens over. Gelukkig is Wendy daar erg goed in. Ze is onmisbaar.”

Het is juist die administratieve kant van het bedrijf die Wendy de meeste voldoening geeft.

„Maar ik melk twee keer per dag de koeien. Zeven dagen per week!

“**Na het melken trek ik altijd een leuk jurkje aan**”

Wendy zijn geen vroege boeren. Klaas is een avondmens. De wekker gaat hier om kwart voor zeven. Dat betekent wel dat we ook laat klaar zijn. Na het avondeten moeten de koeien nog gemolken worden. Meestal is het rond negen uur dat mijn avond pas begint. En dan ligt er vaak nog administratie en de bestellingen die klaar gemaakt moeten worden.”

Klaas is boer in hart en nieren. Wendy werkte tot ruim acht jaar ge-

leden nog bij een bouwbedrijf op de afdeling personeelszaken.

„Toen dat bedrijf door de bouwcrisis moest reorganiseren, zat ik zonder werk. Klaas vond het fantastisch. Eindelijk, ze blijft thuis. Ik was minder blij. We hadden toen al een winkel aan huis en onze kinderen, zoon Jesper (12) en dochter Roos (10), waren nog klein. De vader van Klaas werkte nog dagelijks in het bedrijf. Toen deze een half jaar later overleed, viel er een gat. Daar ben ik toen ingesprongen door het melken van de koeien over te nemen.”

Liefde

„De boerderij is niet mijn grote liefde. De winkel en het contact met klanten, het bijhouden van de website en het opstellen van de nieuwsbrieven vind ik leuker dan de koeien melken. Ik heb er geen hekel aan, maar het is wel zeven dagen per week, twee keer per dag. Ik krijg het zelfs aan vriendinnen niet uitgelegd hoe dat schema ons leven beïnvloedt, is er niet bij. Nooit. We kunnen geen uitzondering maken. We moeten altijd op tijd naar huis. Na het melken trek ik altijd een leuk jurkje aan. Ik wil me wel vrouw blijven voelen. Ik kwam hier op hakken en een leuk pakje binnen, maar draag nu vaker een overall en laarzen.”

Op het terrein van de wereldwijd bekend staande Wagyu-fokker uit Benningbroek wordt een groot stuk grond uitgegraven.

„Daarvoor gaan mijn armen van vreugde de lucht in. Het is een flinke investering, we krijgen melkrobots. Het is heerlijk op de boerderij. Ik sta dicht bij de natuur en kalfjes zien leuk. Maar dat melken wilde ik echt niet tot mijn 70e doen. Mijn schoonmoeder komt nog elke dag helpen met het voeren van de kalfjes. Mijn

Dag van de boerin

Boerinnen en tuindersvrouwen hebben geen baan van negen tot vijf maar werken vaak zeven dagen in de week. Het zijn agrarisch ondernemers die moderne gezinsbedrijven runnen. Toch lopen deze vrouwen er nog te vaak tegenaan dat er niet altijd een goed beeld is van de rol van de boerin. Op de Dag van de boerin worden de dames in het zonnetje gezet.

Wendy lokt de runderen met een emmertje voer.

FOTO RONNEKE VAN DER GENUGTEN/MEDIAHUIS

zoon wil het bedrijf later overnemen. We weten nu al dat dit nooit zonder hulp kan. Een boer heeft levenslang. Maar er zijn ook nog andere dingen in mijn leven. Gelukkig begrijpt Klaas dat wel. Door de komst van de melkrobots wordt mijn leven iets flexibeler. Maar, koeien houden van regelmaat. Het levert geen vrijheid op. We blijven aan huis gebonden.”

Het invoeren van het fosfaatquo-

tum, de discussie over stikstof. Het wordt de boeren in Nederland niet altijd even gemakkelijk gemaakt. „Een reden waarom we kleiner zijn gegaan. We waren een paar jaar geleden de grootste Wagyu-fokker van Europa. Toen het fosfaatquotum werd ingesteld werden melkkoeien en vleesvee op één hoop gegooid voor de fosfaatrechten. Die zomer werden er juist veel kalfjes geboren, wat ons veel boetes heeft opgele-

verd. De koeien aten ons op. Omdat we niet wilden dat de dieren de dupe zouden worden van onze financiële problemen, zijn we ingekrompen. We hebben het toen heel zwaar gehad, maar de aanhouder wint. En nu dan natuurlijk stikstof, waarmee we volop bezig zijn om de emissie te beperken.”

Volgens de LTO krijgen boerinnen bij bezoek op het erf nog veel te vaak de vraag of de baas ook thuis is.

Wendy juicht de Dag van de boerin om die reden toe. „Het is nuttig om ons in de schijnwerpers te zetten. Het gaat meestal over de boeren. Anderhalve maand geleden kwam een man het erf op om melk te halen. Ik liep met een kruiwagen, maar was netjes gekleed. Met de woorden 'Jij hebt hier ook makkelijk. De boer doet hier het werk', sprak hij me aan. Ik werd echt pissig door die aanname

en antwoordde: U tapt hier de melk. Enig idee wie die koe gemolken heeft? Hoezo makkelijk? Ik denk dat ik meer uren draai dan die man. Een 60-urige werkweek is meer regel dan uitzondering. Er is jammer genoeg nog veel onwetendheid over het boerenbestaan. In 'Boer zoekt vrouw' wordt het beeld geromantiseerd. Logisch, want het moet leuk zijn om naar te kijken, maar soms baal ik daar wel een beetje van.”

Koeien melken, zeven dagen per week, twee keer per dag.

Verbouwen voor de melkrobots.

De Wagyu runderen die klaar zijn voor de fok worden binnen gehouden.

Nieuwsgierige runderen bij het hek.